

Til lovforslag nr. L 129. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 30. april 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt. Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra:

Erhvervenes Skatteudvalg og
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet ser positivt på, at der nu laves begrænsninger i muligheden for fradrag for løbende ydelser; især mener socialistisk folkeparti, at det er vigtigt, at løbende ydelser til fonde begrænses, da det efter socialistisk folkepartis mening er på dette område, loven hovedsagelig har været anvendt mod sin hensigt.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

At styrke indkomstskattesvøben må kræve stærke begrundelser. Sådanne foreligger ikke her.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Et *sjette mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF) og Glistrup (FP)):

1) I den foreslåede affattelse af § 14, stk. 2-5, udgår i stk. 2 ordene »efter reglerne i stk. 3-5«, og i stedet indsættes: », såfremt de hviler på en gensidigt bebyrdende kontrakt eller – for så vidt de helt eller delvis er baseret på gaveforpligtelser – for så vidt det kan ske i henhold til reglerne i stk. 3-5«.

Af et *mindretal* (Marianne Bentsen-Pedersen (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

2) I den foreslåede affattelse af § 14, stk. 2-5, udgår stk. 3.

Til § 2

Af *mindretallet under nr. 1*:

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven har virkning for forpligtelser påtaget i indkomståret 1983 eller senere.«

Af *mindretallet under nr. 2*:

4) Stk. 4 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1

Af et mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget):

Det er en livssag for Danmark, at virksomhedsoverdragelser kan ske skattesmerterfrit. Derfor er det den mest asociale kapitalbrøler ved regeringsforslagets udformning, at der sker begrænsning i de århundredgamle regler om skattevirkningerne ved købs- og salgsaftaler om kapitalgoder. Ændringsforslaget redresserer dette ved at opretholde hidtidig retstilstand i det omfang, de pågældende aftaler er gensidigt bebyrdende.

Det var da bestemt heller ikke tilfældigt, at folketingsflertallet bag lov nr. 294 af 10. juni 1981 udtrykkeligt indsnævrede fradragsbegrænsningen til alene at gælde ensidige underholdsydelser, men ikke gjorde indhug i ydelser baseret på gensidigt bebyrdende aftaler.

Ministeren har i april 1982 over for udvalget oplyst, »at administrationen af den omhandlede lov ikke har givet anledning til problemer, heller ikke i relation til sondringen mellem ensidigt og gensidigt påtagne løbende ydelser«.

Urimeligheden i nu at fjerne fradragsretten fra tilfælde, hvor aftaler er gensidigt bebyrdende, illustreres også af bemærkningernes indrømmelse af, at der fortsat vil være fradragsret for »ydelser, der har karakter af egentlige driftsudgifter i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed«. Herved vil ligningsmyndighederne i mangfoldige tilfælde komme ud for regelbrydningskonflikter, der er sværere at løse end problemerne omkring cirkelns kvadratur.

I et af ministerens skriftlige svar til udvalget hedder det bl.a.:

»I en række situationer har en løbende ydelse hidtil været en måde at klare vederlaget på. F.eks. kan nævnes overdragelse af revisorpraksis og advokatpraksis, hvor den løbende ydelse f.eks. kan være en procentdel af virksomhedens omsætning. Som et særligt eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en af en søskendeflok overtager en virksomhed mod

at tilsvare sine søskende andele af overskuddet eller omsætningen.

Som også anført i bemærkningerne til lovforslaget kan det i almindelighed ikke antages, at det vil volde vanskeligheder ved indgåelse af en gensidigt bebyrdende aftale at finde andre veje for at yde vederlag end ved hjælp af forpligtelser til løbende ydelser, f.eks. ved et gældsbrev, hvor hovedstol og ydelse reguleres i takt med de faktorer, som ellers skulle regulere den løbende ydelse.«

Dette svar fortjener eftertanke, som afslører regeringens dobbeltmoral her og på et væld af andre skatteområder. Man accepterer, at den skattesnedige lovgransker med held skal kunne sno sig gennem skattejunglen, men for at opfylde nogle forvirrede tågeideologier hos SF og ligesindede skal hammeren falde over for den, der uden forudgående skatteeftertanke træffer aftaler udformet således, som vedkommende – overensstemmende med en mange hundrede år gammel dansk tradition – finder hensigtsmæssigt. Det skal herved fremhæves, at sælgeren af den pågældende virksomhed dels bliver kapitalvindingsbeskattet ved salget, dels skal betale skat af de modtagne underholdsydelser, uden at køberen får fradrag herfor, hvis regeringens forslag vedtages uden det her stillede ændringsforslag.

Skatteloven bør – lige så vel som anden lov – undlade at fare frem med en pegepind, hvor de selvovervurderende, bedrevidende lovgivere, der i virkeligheden kun har meget begrænset overblik over livets mangfoldigheder, afstikker, at nogle aftaleudformninger lyses i band i forhold til andre.

Til nr. 1 og 3

Af et mindretal (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget):

Mindretallet er medforslagsstillere til de stillede ændringsforslag nr. 1 og 3 og vil nærmere begrunde disse ved 2. behandling.

Til nr. 2 og 4

Som et led i socialistisk folkepartis ønske om at sanere fradragsjunglen ønsker partiet at afskaffe muligheden for at trække velgørhedsbidrag fra på selvangivelsen.

Socialistisk folkeparti mener desuden ikke, at der er gode begrundelser for, at rige men-

nesker skal betale en mindre del af deres velgørehed end mennesker med en lavere trækprocent.

Til nr. 3

Af et mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget):

Det er en uting, at regeringen i snart sagt hver skærpende skattelov – ligegyldigt hvor decentralt den måtte være placeret i systemet – ønsker tilbagevirkende kraft i den forstand, at de nye regler skal have virkning, før sindige medlemmer af offentligheden har haft tid til at sætte sig ind i reglerne og fordøje dem.

Ordentlig lovgivning bør normalt først sættes i kraft for dispositioner, der træffes efter at cirkulæreudstedelse og vejledninger på grundlag heraf har haft en rimelig tid til at komme frem. På det her omhandlede område er der absolut ingen fornuftig grund til større hastværk. De hidtidige fradragsbeføjelser har været gældende i 79 år, og på den baggrund kan det ikke jage så meget med, at nyordninger absolut skal sættes i kraft i hæsblesende tempo efter hele emnets begrænsede betydning for samfundet som sådant, men store betydning for de enkelte, der har indrettet sig efter gældende retstilstand.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Fogh Rasmussen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Marianne Bentsen-Pedersen (SF)

Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.